

La El

Ce măreață este afirmația Domnului Isus pentru prezent! El a promis: „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28.20). Aceste cuvinte ne dau curaj și putere în împrejurările noastre zilnice, care nu sunt totdeauna ușoare. În toate împrejurările putem să știm: Domnul este cu noi!

Promisiunile Sale nu se referă însă numai la prezent, ci și la viitor. Putem să știm deja astăzi, că odată vom fi la El. Acum El este la noi, cândva vom fi noi la El. Atunci Îl vom vedea pe Cel care ne iubește. Nu este în aceasta o îmbărbătare pentru timpul de acum?

Slava, care va fi partea noastră, este de nedescris, iar pentru sufletul omenesc, de neînchipuit. De aceea Biblia vorbește doar puțin despre ceea ce ne așteaptă în viitor. Dar un lucru știm: Îl vom vedea, vom fi la El.

Acum există unele lucruri care ne întristează și ne tulbură bucuria în El. Problemele de zi cu zi, profesia, gospodăria, școala etc. fac imposibilă preocuparea continuă cu El. Atunci însă, când vom fi la Domnul, El va fi preocuparea inimilor noastre. Atunci, afecțiunea noastră se va îndrepta numai spre El.

Acum El este Acela pe care Îl iubim și în care credem fără să-L fi văzut cu ochii noștri trupești. Atunci credința va fi înlocuită prin vedere. Domnul Isus va sta în fața noastră în toată frumusețea Sa, iar slava Lui ne va umple pe toți.

Gândul la aceasta ne face să vedem și să apreciem într-o lumină corectă lucrurile acestui pământ, cu care suntem nevoiți să ne mai ocupăm astăzi. Apostolul Pavel, care avea multe avantaje omenești și ar fi putut să fie ceva în viață pentru această lume, și-a așezat corect prioritățile. La sfârșitul vieții sale scrie: „...aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos...” Lucrurile acestui pământ îi păreau fără valoare, când le compara cu Hristos. Dorința lui era să fie cu Hristos, să-L vadă pe El.

„Cu Hristos” – acesta să fie și țelul nostru! Noi Îl vom vedea pe Fiul Omului proslăvit la dreapta

lui Dumnezeu. După lucrarea săvârșită, Dumnezeu L-a făcut „Domn și Hristos”. Lui Îi aparține toată autoritatea, El este Capul uns de Dumnezeu peste toate lucrurile. Dumnezeu l-a dat un loc de cinste și de slavă. „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume.”

Este dorința lui Pavel, și dorința noastră? A-L vedea pe Hristos înseamnă a-L vedea pe Acela care a obținut victoria la cruce, a înviat și se află la dreapta lui Dumnezeu. Deja acum Hristos este viața noastră, dar ce va fi când vom fi la El! Ne vom pleca și Îl vom adora.

În Apocalipsa 5 Îl vedem pe Domnul Isus în slava cerească. Credincioșii Vechiului și Noului Testament vor sta în jurul tronului pentru a-l da cinste. Dar cum ne este prezentat Domnul Isus în această scenă? Duhul Sfânt ni-L arată ca „Mielul înjunghiat”. Niciodată nu vom putea uita ce a suferit la crucea de pe Golgota Fiul Omului proslăvit și cum a murit ca Mielul lui Dumnezeu. Îl vom vedea în toată slava Sa, dar El este Acela care odată a fost maltratată de către oameni și atârnat pe cruce, este Acela care de bunăvoie a mers în ceasurile de întuneric pentru a fi judecat pentru vina altora. Semnele rănilor ne vor aduce aminte în toată veșnicia de ceea ce a făcut El din dragoste pentru noi. Ne bucurăm într-adevăr să-L vedem pe Mântuitorul nostru așa cum este?

În cunoscutele versete din 1 Tesaloniceni 4, Pavel încheie învățăturile sale despre venirea Domnului cu cuvintele: „...și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.” Apoi adaugă: „Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”

Într-adevăr, în aceste cuvinte se află o mare mângâiere. Noi vom fi la Domnul. Pe acest pământ există unele lucruri care ne apasă și poate ne întristează. Fiecare are problemele lui, fiecare are grijile lui. Toate acestea vor aparține trecutului, când vom fi la El.

Venirea Domnului pentru a ne lua la Sine înseamnă însă nu numai sfârșitul greutăților și

nevoilor, ea înseamnă în același timp sfârșitul slujbei noastre pentru El pe acest pământ. Acum noi mai putem face ceva pentru El, iar ceea ce poate lucra harul Său aici în noi va fi spre slava Sa și spre bucuria Sa.

Gândul la venirea Domnului este deci mângâiere și imbold în același timp. Mângâiere cu privire la suferințele în urmarea Sa, imbold cu privire la slujba pentru El.

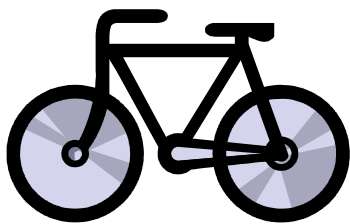
În încheiere încă un gând: noi ne bucurăm de venirea Aceluia care ne iubește. Dar cât de mult Se va bucura El de noi, cei care suntem iubiți nespuse de mult! El a dat totul pentru noi, S-a dat pe Sine. Va fi o bucurie pentru El să-Și prezinte Adunarea Sa slăvită, care nu are nici o pată, nici o încrețitură sau altceva de felul acesta. Nunta Mielului înseamnă pentru Domnul Isus, unirea deplină cu mireasa Sa. Este în același timp răsplata pentru munca sufletului Său, răspunsul la ceea ce a suferit El la crucea de pe Golgota.

* * *

„Și noi, dar, ... să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus...” (Evrei 12.1-2)

Înainte!

Un tată își învață fiica să meargă cu bicicleta. Nu a durat mult timp și fetița putea să meargă singură. Făcea totuși o greșală: se uita mereu la dreapta și la stânga spre prietenele ei și striga: „Uitați-vă, nu-i așa că merg bine?” Tocmai atunci cădea. Tatăl a fost nevoit să-i strige mereu: „Uită-te înainte!”



Nu este așa și în viața noastră? Numai acela care se uită înainte și are în fața ochilor ținta, o va ajunge. Mulți se uită la dreapta și la stânga, adesea chiar înapoi; astfel, ei rămân în urmă.

Dacă ai făcut pasul hotărâtor spre Isus Hristos și ai primit iertarea păcatelor, atunci El este ținta. Toate trebuie să se îndrepte acum spre El. Toată energia, puterea, banii, capacitățile, pe scurt tot ce suntem și avem trebuie pus în slujba Sa. „Doar Isus!” ar trebui să stea scris cu litere de aur deasupra vieții noastre. Este o alergare! Trebuie să ajungem la țintă, iar aceasta este în legătură cu o răsplată. Desigur, adesea trecem prin încercări, nevoi și greutăți. Dar Domnul Isus Însuși a trecut prin această lume. El este

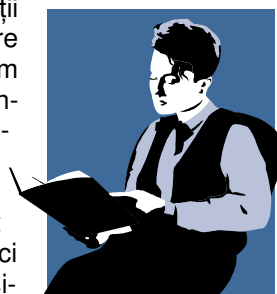
Căpetenia și Desăvârșirea credinței. El a rezistat, chiar și în adâncimile durerii de la Golgota. Acolo, El a strigat: „S-a sfârșit!”

Acum, El este sus în slavă. El Însuși este ținta tuturor răscumpărăților. În curând, alergarea se va sfârși și ei vor fi pentru totdeauna la El. Nu merită să depunem toate eforturile pentru a rezista în alergarea credinței?

* * *

Ce citești?

Numărul cărților care se tipăresc este de neimaginat. Câte cărți fără valoare, pline de lucruri rele se tipăresc! Dacă ne gândim că o carte rea este tipărită în multe ediții și este răspândită printre mii de oameni, bănuim cât rău poate face o singură carte. Sfânta Scriptură spune că Dumnezeu va judeca omul pentru fiecare cuvânt nefolositor. Desigur, aici intră și cuvintele nefolositoare și rele care se tipăresc. La câte cărți nu privește Dumnezeu cu dezaprobare! De aceea în alegerea cărților trebuie să fim foarte atenți. Și pe teren creștin există multe cărți și scrieri care obosesc duhul și otrăvesc sufletul.



Cât de necesar este să indicăm spre „Cartea Cărților” care din păcate nu mai este citită de mulți. Ea nu este „învechită” sau „depășită”. În ciuda cercetărilor și descoperirilor nu trebuie să o dăm la o parte, pentru că ea este Cuvântul veșnic al Dumnezeului celui viu. Dumnezeu Se mai descoperă încă și arată oamenilor cum pot să fie scăpați din starea lipsită de speranță. Isus spune: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14.6). Pe acest Salvator Ți-L arată Dumnezeu în cuvintele Sale. Gândurile Sale cu privire la popoarele acestui pământ până în viitorul cel mai îndepărtat, El le descoperă aceluia care Îl primește în credință pe acest Salvator.

Citește Biblia! Citește-o cu rugăciune! Citește-o ca și Cuvântul lui Dumnezeu! Începe chiar astăzi!

Martin Luther afirma: „Biblia nu este învechită, nici modernă, ci eternă.”